

ZAL DE GEMEENTE VOOR DE VERDRUKKING GAAN?

Laten we nu even onze hoofden buigen voor een woord van gebed.

² Allerheiligste en rechtvaardige God, wij willen U danken voor Uw goedertierenheid, want die is voor ons beter dan het leven. En we bidden dat U ons vanavond op een heel bijzondere manier zult ontmoeten, en ons van Uw zegeningen zult geven. Mogen we de grote uitgestrekte hand van onze liefdevolle Verlosser zien, om de zieken en de aangevochtenen bij te staan. En om een verwelkomende hand te geven aan hen die vanavond vermoeid zijn op de weg van de zonde. Om hen uit te nodigen in het huis van de Vader, waar ze verwacht worden te zijn.

³ Wij willen U vragen om hen te gedenken die van het nauwe en smalle pad zijn afgedwaald, zodat ook zij weer in de gemeenschap van de Vader terug mogen keren.

⁴ En we bidden vanavond, Heer, dat U de oren van het volk opent om het Evangelie te horen, en dat U de lippen van de spreker besnijdt. En laat ons gewoon gebruikt worden voor Uw glorie. En aan het einde van deze dienst, als we naar onze afzonderlijke plaatsen gaan, mogen we dan zeggen zoals diegenen die van Emmaüs kwamen: “Brandde ons hart niet in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak?” Want we vragen het in de Naam van Uw Zoon, de Heer Jezus. Amen.

⁵ Ik wil vanavond iets uit de Schrift voorlezen, het 17de hoofdstuk van Lucas, en beginnend met het—het 26ste vers.

En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen.

Ze aten, ze dronken, ze huwden, ze werden ten huwelijk gegeven, tot op de dag waarop Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en hen allen om deed komen.

Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot; ze aten, ze dronken, ze kochten, ze verkochten, ze plantten, ze bouwden;

Maar op de dag waarop Lot uit Sodom ging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om.

Evenzo zal het zijn in de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt.

⁶ En als tekst wil ik iets uit Genesis het 19de hoofdstuk nemen en het—het 22ste vers.

Haast u, en kom hierheen, want Ik kan niets doen, totdat gij daar aangekomen zijt.

⁷ Vanmorgen sprak ik over de naderende oordelen, en vanavond wil ik verder gaan. We kunnen de hete winden van het naderende oordeel van de Almachtige God voelen. Terwijl we deze dingen beginnen te voelen, betaamt het ons goed op te letten waar wij leven, en het uur dat wij meemaken.

⁸ En een tijdje geleden was het mijn voorrecht om India te bezoeken. En net voordat ik naar India kwam, kregen ze de grote aardbeving. En ik las in de kranten in India, hoe dat ongeveer twee dagen voor de aardbeving gebeurde, dat ze leken te weten dat er iets aan de hand was, al de kleine vogels die in de spleten van de grote gebouwen wonen, en langs de grote stenen muren woonden. Een groot deel van India heeft stenen muren. En al de kleine vogels die hun nesten in die spleten hadden, verlieten de muren. En al het vee, dat meestal in de namiddag rondom de grote gebouwen stond, in de schaduw, en rondom de grote stenen muren; ongeveer twee dagen voor de aardbeving, gingen al deze dieren en kleine vogels midden op het veld staan.

⁹ Ziet u, er was iets mee, dat God voor Zijn kleine vogels en Zijn dieren zorgde. Weet u, Dezelfde God Die hen in de ark leidde, in de vroegere dagen, toen ze door het water werden vernietigd, bij het prediken van Noach, Diezelfde God leeft en heerst vandaag nog steeds, en Hij heeft Zijn heerschappij over Zijn wezens.

¹⁰ En ik dacht: “Als God zo voor Zijn kleine vogels zorgde, en Zijn vee en schapen, om ze weg te halen van de vernietiging voordat die toesloeg, hoeveel te meer zorgt Hij voor Zijn kinderen, die uit Zijn Geest zijn geboren, gewassen in Zijn Bloed. Hij zorgt voor hen.” En zoals Hij de kleine vogels waarschuwde om weg te gaan van hun woonplaatsen, geloof ik werkelijk dat Hij Zijn volk vandaag waarschuwt. Als we de grote tekenen zien dat Zijn Komst nabij is, geloof ik dat God Zijn volk waarschuwt om samen te komen, en een grote roep om eruit te komen in deze laatste dag.

¹¹ Mijn onderwerp vanavond is: *Zal de Gemeente voor de—de verdrukking gaan?*

¹² Nu, het is later dan u denkt. Het is zo laat, dat ik geloof dat het bijna te laat is, in Amerika. We zijn net aan het einde van de weg gekomen. En vanmorgen, toen ik over Babylon en zijn toestanden predikte, dacht ik dat het vanavond erg goed zou zijn om een deel van de Bijbel erbij te halen, om te tonen hoe dicht we bij de Komst van de Heer zijn. En we kunnen zien, met ons natuurlijke oog, dat er iets op het punt staat te gebeuren.

¹³ Er is zo'n verstoring onder de mensen, het is gewoon moeilijk om te proberen een opwekking te krijgen. De kerken zijn zo verdeeld en fel tegen elkaar omwille van denominationele barrières. En de Christenen zijn zo nerveus, lijkt het, en

overstuur. Maar, weet u, het is vreemd, maar onze Heer zei “omhoog te kijken wanneer deze dingen beginnen te gebeuren,” dat onze verlossing nabij was.

14 En als we Zijn grote barmhartigheid aan ons uitgedrukt zien worden, en Zijn handen van grote tekenen en wonderen zien; want onze ogen zullen open zijn, over een paar minuten, om te zien. En dan geeft het ons deze meest plechtige troost, om te weten dat de God van de Bijbel vandaag nog steeds leeft. En Hij houdt van Zijn kinderen, en Hij waarschuwt hen. En degenen die geestelijk gezind zijn, komen eruit.

15 En we merken, in de dagen waarvan Jezus sprak, Hij zei: “Zoals het was in de dagen van Noach, en in de dagen van Lot.”

16 Nu, op elk kruispunt van de tijd, heeft God altijd een roep van genade gegeven voor een roep tot oordeel.

17 Nu, als u graag geschiedenis onderzoekt, en ik heb deze week geschiedenis gestudeerd, en de laatste twee of drie weken, de Ante-Nicea Vaderen, van de oude geschiedenis van de kerk net voor het Concilie van Nicea, en toen vormde zich de Katholieke kerk in de vijftienhonderd jaar van de donkere eeuwen. En ik zie dat in die geschriften van Nicea, of het Pre-Nicea Concilie, dat ze precies hetzelfde meemaakten als wij vandaag. O, hoe het zich herhaalt!

18 En de toestand van de kerk te zien, en de toestand van de mensen, en de tekenen van de tijd, zij zijn overal geschreven.

19 Nu, voordat God ooit iets doet, bij elk kruispunt van de tijd, stuurt Hij altijd genade, een engel, een profeet, een Boodschap. En zoals iedere keer, is het allemaal afgewezen. De kerk wil het niet ontvangen.

20 Noach. Hij sprak hier over Noach. En hij predikte honderdtwintig jaar. En hoewel zijn boodschap genade was, faalden de mensen om acht te geven op zijn onderwijzing. Het was iets bedoeld om hen te redden, en toch wilden ze niet luisteren. En als dat geen prachtig beeld is van de tijd van vandaag!

21 Nu, u zou tegen mij kunnen zeggen: “Broeder Branham, hoe kunt u ‘prachtig’ zeggen, en ons het beeld schilderen dat u nu schildert?”

22 Het is prachtig, want de Heer Jezus komt binnenkort voor Zijn Gemeente, en het is de meest prachtige gedachte die een schepsel van God ooit zou kunnen bedenken; om uit deze chaos te komen en in Zijn gezegende Glorie te komen, waar de ouderen jong zullen zijn en de zieken voor altijd genezen zullen zijn. Er zal geen leed of verdriet meer zijn. Als dat niet het allerprachtigste is waar ik aan kan denken! En hoe gezegend het is voor degenen die wachten op die ontmoetingstijd.

23 Nu ontdekken we, zoals Jezus naar de dagen van Noach verwees. Laten we gewoon teruggaan, want Hij zei: “Neem een voorbeeld aan die dag.”

24 Nu, toen Kaïn en Abel. Toen Kaïn Abel had gedood, en Seth vervolgens zijn plaats innam. We ontdekken dat Satan probeerde het Zaad te vernietigen dat moest komen, dat God beloofd had, dat “het Zaad van de vrouw het hoofd van het zaad van de slang zou vermorzelen.” En Satan probeerde dat koninklijke zaad te vernietigen, en hij dacht dat hij het had gedaan toen hij Abel ombracht. Maar God wekte Seth op in zijn plaats. Een prachtig mooi beeld van de dood en opstanding van Christus, en het koninklijk Zaad dat zou komen.

25 Dan is het opmerkelijk om te bemerken hoe aan de kant van Kaïn ze erg religieus werden. En ze waren mensen die naar de kerk gingen; en Kaïn was ook een kerkganger. Hij aanbad de Heer. Hij bouwde een altaar. Hij behoorde tot de kerk. Hij betaalde zijn schulden. Hij was in alle opzichten, als men naar hem keek, als een echte gelovige.

26 Maar er zijn slechts drie klassen mensen, dat zijn gelovigen, ongelovigen en schijn gelovigen. En de wereld zit er vanavond nog steeds vol van.

27 En Kaïn was slechts geloof aan het nabootsen. En uit zijn nageslacht kwam een grote groep kerkgangers, zeer religieus.

28 Nu, dit is uiterst ongewoon, maar is het u opgevallen dat van zijn kant het beschaafde, geschoolde ras kwam? De Bijbel zegt het duidelijk. Hij zei: “Ze bouwden, en ze deden grote dingen.” De wetenschap kwam uit de lijn van Kaïn. En de grote wetenschappers, en de doktoren, en de grote mannen, komen uit het geslacht van Kaïn.

29 Terwijl de andere kant een—een arm, plattelands-type volk was, maar het waren mensen die geloofden dat hun God echt was. O God, reken me met hen mee!

30 En net voor de eindtijd kwam, bestond grote verwarring. En de grote kerkelijke kant, zo te zien, had zich verkocht, net zoals vandaag, aan de wetenschap.

31 En nog iets opmerkelijks: Hij zei dat ze “bouwden.” Er is nooit een tijd in de geschiedenis geweest waar bouwen zo grootschalig is als het nu is. Het is een van de tekenen van de eindtijd. Nooit hebben wij zo’n tijd van bouwen gehad. En nu, zelfs in onze kleine stad hier, vind ik niet meer genoeg plek om konijnen te jagen. Het zijn allemaal bouwprojecten; alleen maar bouwen en planten. En als we onze ogen zouden openen, is het een van Gods wegwijzerpalen dat het einde nabij is.

32 En we predikten vanmorgen over de spoetniks, en de raketten, hoe ze in Moskou kunnen staan en een raket naar het midden van Fourth Street in Louisville geleiden, en Moskou niet

eens verlaten. En het zou een gat in de grond blazen, vijftig meter diep, tweehonderdvijftig kilometer eromheen. Zo groot zou het gat zijn. Drie ervan zouden de hele wereld vernietigen, het uit zijn baan schudden. De wetenschap, ziet u aan welke kant zij staat? Aan de kant van het kwaad.

³³ God verwacht dat Zijn kinderen Hem vertrouwen voor alles wat ze hebben. Maar wij willen de hand van de mens vertrouwen. Ik heb liever mijn hoop op Christus gebouwd, mijn plechtige standpunt innemen op Zijn genade en barmhartigheid, dan op welke opgeleide groep mensen dan ook die een organisatie zou vormen en zeggen: “*Dit is de weg.*” Christus zei: “Ik ben de Weg, de Waarheid, en het Licht. En niemand komt tot de Vader tenzij hij door Mij komt.”

³⁴ Daarom kunt u zien dat het een grote dag van opleiding is. Het is een grote dag van wereldstrijd. En precies te midden daarvan; ze moesten een grotere wetenschappelijke wereld hebben gehad dan wij nu. Zij hebben de piramiden gebouwd. Wij hebben geen ding of niets om de piramide mee te kunnen bouwen, als u er ooit dichtbij bent geweest. Ik ben er geweest, in Egypte, en bij die in Mexico. En torenhoog zouden rotsblokken zijn die tot honderden tonnen zouden wegen, die daar bovenin dat grote, gigantische gebouw werden gebouwd. En zo perfect uitgehouden dat er zelfs geen ruimte is voor een scheermesje; het werd zo meesterlijk uitgesneden. O, wat een dag van wetenschap! En ook, het staat zo perfect in het centrum van de aarde, en ongeacht waar de zon staat, er is nergens een schaduw om toe. Ik betwijfel of we het vandaag kunnen evenaren in onze moderne wetenschap.

³⁵ Maar Jezus zei: “Zoals het in die dag was, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon van God.” Nu, en Noach had honderdtwintig jaar gepredikt, en let op, hij werd uitgelachen.

³⁶ Nu, Jezus zei ook, dat “zoals het in de dagen van Lot was, zo zou het zijn, in de dagen van Lot, ze aten, dronken, trouwden, gaven ten huwelijk, plantten, bouwden, verkochten, kochten.”

³⁷ O, er was nooit een dag die zo commercieel was als vandaag, overal gebruikte auto's te koop en van alles. Zo zeer, dat u dit jaar een koelkast kunt kopen, en er ongeveer vier- of vijfhonderd dollar voor betalen, en volgend jaar wil niemand het. Hij is uit de mode. Ziet u niet hoe de commerciële wereld je continu bezighoudt? U kunt dit jaar een auto kopen, en volgend jaar is hij waarschijnlijk net zo goed als degene die u dan koopt, maar hij zal duizend dollar minder waard zijn, omdat ze de radiateurkop hebben veranderd, of ze er iets onnozels aan gedaan hebben. Het is alleen maar een verkooppraatje, om de Bijbel te vervullen.

“Zoals het was in de dagen van Noach, en in de dagen van Lot.”

38 Hoewel elke keer engelen verschenen, profeten opstonden, en hun boodschap altijd genade, barmhartigheid, en bevrijding is geweest. Gods boodschap is altijd bevrijding geweest, net voor de eindtijd. Onderzoek het door de Schriften. Hoe Noach bevrijding predikte, en ze lachten hem uit en hielden hen voor de gek, en werden bespot.

39 En zoals het was in die dagen, zo is het vandaag. En als u met een Boodschap uitgaat, dat Christus uit de dood is opgestaan, zoals Hij beloofde dat Hij Zich zou tonen. En ze doen vandaag met die boodschap net zoals ze het met de Boodschap in die dag deden.

40 Lot ging naar Sodom, en deed zijn best om zijn verwanten te overtuigen om naar de boodschap van de Engel te luisteren, maar ze lachten hem uit en zeiden dat hij er gekheid over maakte.

41 O, wat een beeld van deze dag! Wanneer u hen de Boodschap van Gods verlossing brengt, zeggen ze “dat je gekheid over religie maakt. Dat je iets probeert na te bootsen.” Zelfde soort groep! Wat een uur waarin we leven! “Wel, zij denken dat ze de enigen zijn die gered zullen worden. Zij denken dat ze de enigen zijn die het Evangelie prediken.”

42 Jezus zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Het is niet mijn Woord. Het is Zijn Woord.

43 En merk op, ik wil dat u opmerkt, vlug, wat voor boodschap het was. O, dit ontroert mijn hart gewoon. Als ik aan Sodom en Gomorra denk, wat zo vervuild was geworden, moreel gezien, totdat er overal pervers waren.

44 Maar net voor de uiteindelijke, grote vernietiging, stuurde God daar een profeet naartoe. En ik denk eraan hoe Hij ook een Engel daarnaartoe stuurde, en ik wil dat u de Boodschap van de Engel opmerkt. Abraham, die zijn weg had genomen met de weinige verachten des Heren, hij ging de woestijn in waar de gronden armzalig waren.

45 En Lot ging ernaartoe en werd de burgemeester van de stad, en hij was een groot man te midden van de zonde. Ik zou liever niet zo populair zijn, en in orde zijn met God. Maar Lot was erg populair, en hij zat in de straten, in de poort van de stad. Hij was een rechter over wat naar binnen mocht komen en wat niet. En daar was hij, gaf zijn leven over aan ontucht, en wist dat er in zijn stad zulke dingen gebeurde.

46 Als dat geen beeld is van vandaag, in ons land; ongecensureerde programma's, allerlei dwaze, gemene, ondeugdelijke dingen! O, ze zouden het kunnen opbreken als ze dat wilden, maar ze willen het niet. En ze kunnen het niet doen, want God zei dat het zo zou zijn. Als ze slechts hun ogen konden openen en het konden begrijpen!

47 En, merk op, net voordat het grote cruciale uur kwam. Abraham en Sara, die onder de eikenboom zaten, op een dag toen ze daar buiten zaten, zag Sara enkele Mannen aankomen. En ze ging naar de tent toe.

48 Wat een verschil met de vrouwen van deze dag, en hoe anders zou het in Sodom zijn geweest. Wordt het tijd voor de mannen om naar huis te komen, dan trekken ze allemaal hun kleine korte kleren aan en gaan naar buiten om het gras te maaien. Wat een verschil!

49 Maar Sara ging naar de tent. En toen ze dat deed, kwamen deze Mannen aan. En Abraham keek naar Hen. Ze leken nogal vreemd uitzierende Mannen. En Een van Hen leek de Woordvoerder te zijn, en toen Hij ging zitten en met Abraham begon te praten. . .

50 Zei Abraham: “Kom hier zitten, en ik ga wat water halen, en ik zal Uw voeten wassen. En ik zal wat brood kneden. En we zullen ons klaarmaken, en U kunt een stuk vlees eten. En dan kunt U doorgaan.”

51 En toen hij de kudde in rende en het vetgemeste kalf vond en het doodde. Vertelde Sara om wat brood te kneden en wat koeken te maken.

52 En hij sprak met de Man. Ik geloof dat Abraham op de een of andere manier wist Wie dat was. En de Man die de woordvoerder was, had Zijn rug naar de tent gekeerd. Hij was de Boodschapper van die dag. En Hij zei: “Abraham, Ik ga u bezoeken, volgens de belofte, vijfentwintig jaar geleden. Ik heb u een belofte gedaan, en Ik blijf erbij.”

53 O, geprezen zij de Naam des Heren! God heeft een belofte gedaan. “In de laatste dagen zou Hij Zijn Geest op alle vlees uitstorten,” en Hij zal erbij blijven. Jezus deed een belofte en zei: “De dingen die Ik doe, zult u ook doen,” en Hij zal erbij blijven, want Hij is rechtvaardig.

54 En Abraham keek naar Hem. En Hij zei: “Zo omstreeks deze tijd volgende maand, volgens het leven,” dat bij Sara was, “ga Ik u bezoeken, en Sara zal een baby baren, wat Ik beloofde.” Nu, Abraham was honderd jaar oud, en Sara was negentig.

55 En Sara, achter de Engel, binnenin de tent, ging. . . lachte.

56 En de Engel, met Zijn rug gekeerd, zei: “Waarom lachte Sara?” Dat was de Boodschapper. [Broeder Branham klopt zeven keer op de kansel—Red.] O, weet u waar ik het over heb? Wat voor mentale telepathie was dat, met Zijn rug gekeerd, naar de tent toe, en zij daar binnenin? En ze glimlachte. En Hij zei: “Waarom lachte zij?” Hij wist het. En dat was de laatste Boodschap voordat Sodom en Gomorra verbrandden. Broeder, als u het vanavond hoort, is het nu de laatste Boodschap voordat deze wereld zal

branden. Ziet u de aard van de Engel? Wie was die Engel? Het was God.

⁵⁷ Vergeet niet dat Abraham Hem “Heer” noemde. En de vertaling daarvan is “Elohim, de grote, machtige Jehova.” Het was Jezus Christus, gereïncarneerd.

⁵⁸ Iemand zei: “Bedoelt u dat dat . . .? Hoe had Hij dat lichaam gekregen?”

⁵⁹ Wel, Hij riep gewoon die twee Engelen. En blies wat adem, zo, en de atomen en calcium en potas kwamen samen, en Gabriël stapte in de ene, en een andere Engel in de andere. En Hij maakte er een voor Zichzelf.

⁶⁰ Geprezen zij Zijn heilige Naam! Ik ben zo blij vanavond te weten dat Diezelfde Almachtige God, Die Zichzelf een lichaam kon maken om in te leven, dat mijn vertrouwen in Hem is, dat Hij deze op een dag zal opwekken, zoals Hij heeft beloofd.

⁶¹ En Hij is in ons midden, en doet precies hetzelfde wat Hij daar deed. O, prijs Zijn heerlijke Naam; waarschuwt ons, spreekt tot ons, vertelt ons om ons gereed te maken. Natuurlijk, Hij zei: “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien. Maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding der wereld.” Wat een uur waarin we leven!

⁶² Let op, de Engel die vuur bracht, was Degene Die dat wonder verrichtte. En we weten allemaal dat de wereld de volgende keer door vuur vernietigd zal worden. En de Engel die naar Sodom en Gomorra werd gestuurd . . . Kijk wat Jezus zei. O, het ontroert gewoon mijn ziel om daar aan toe te komen. “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” [Broeder Branham klopte zeven keer op de preekstoel—Red.] Wat deed die Engel? Hij had de geest van onderscheiding. En Hij zei: “Zoals het toen was, zo zal het zijn wanneer de Zoon des mensen uit de hemel wordt geopenbaard.” Ziet u het? Bedenk eens, dat in ons midden nu diezelfde Engel van God staat, die niemand anders is dan de Heer Jezus Christus, in de vorm van de Heilige Geest. Hij is in ons midden: “In die dag.” En Hij was God, en dat was Zijn Boodschap net voordat de vernietiging kwam.

⁶³ Nu zullen we merken dat het een Boodschap van bevrijding was. Hij ging daarheen en probeerde de mensen te bevrijden, en ze weigerden Hem te horen.

⁶⁴ En vandaag is het hetzelfde in ons land, onder ons volk. Ik heb het voorrecht gehad om onze Heer Jezus in onze samenkomsten tekenen en wonderen te zien doen en grote dingen. En de mensen zullen zelfs op het podium staan en weten, zonder enige twijfel, dat de—dat de grote, onsterfelijke, oneindige God tegenwoordig is en hetzelfde soort wonder verricht; en ze zullen daar staan en op kauwgom kauwen en van het platform af lopen, onbezorgd. Het maakt hen niet uit.

65 Het lijkt mij dat, als een man enige vorm van spiritualiteit over zich had, of de Geest van God in hem, en wanneer hij de Here Jezus precies zag doen wat Hij zei dat Hij zou doen, dat het zijn hart zo zou ontroeren, dat hij niet langer stil kon blijven. Hij zou het land in vuur en vlam zetten met de Boodschap. “Zoals het in die dagen was,” zei Hij, “zo zal het zijn.”

66 Die boodschap ging uit, en ze lachten er alleen maar om, en bespotten het, alsof iemand een soort zinloos verhaal vertelde. Maar het was van barmhartigheid, en het was van genade, en het was van bevrijding. O, my!

67 En de Engel zei die ochtend tot Lot, nadat Hij de boodschap had gegeven; Hij zei: “Haast u, kom hierheen, want Ik kan niets doen totdat u hierheen bent gekomen.” Ik wil dat u dit nu opmerkt, want we moeten hier vroeger stoppen vanwege de gebedsrij. Hebt u bemerkt wat de Engel zei? “Ik kan niets doen tot u hierheen komt.” Wat was het? Het was een boodschap van bevrijding. En voordat er één vonk vuur uit de hemel kon vallen, moest Lot Sodom verlaten.

68 En voordat er één druppel regen uit de hemel viel, ging Noach de ark in.

69 En voordat de atoombom dit land kan treffen, zal de Gemeente in de Opname gaan, om de Heer Jezus te ontmoeten. En als de spoetniks en de raketten klaarstaan, en de hamers teruggetrokken worden, staan de Engelen allemaal klaar. Halleluja! De grote galerijen van de Hemel zitten vol. De harpen zijn allemaal op elkaar afgestemd. De grote fanfares zijn al ingeoeffend. Er komt binnenkort een tijd van Thuiskomst voor de Gemeente van de levende God, die op Zijn Komst heeft gewacht. Alles staat klaar. Ik ben zo blij. Ik word zo moe. O, voor dat geweldige uur!

70 En dan te bedenken, dat we een rol hebben gespeeld in deze kruispunttijd! Bedenk: “Zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen, wanneer de Zoon des mensen vanuit de hemel wordt geopenbaard.”

Onthoud nu, voordat de regen viel, was Noach in de ark.

71 Voordat het vuur viel, was Lot uit Sodom. Want de Engel zei: “Ik kan niets doen totdat u hierheen komt. Ik heb de hendel in mijn hand, om eraan te trekken en het vuur uit de hemel te laten vallen.”

72 En ik denk dat dat het precies is. De Engel van vernietiging houdt de hand van Rusland tegen, met de atoombommen; totdat de Gemeente samenkomt, en één groot Lichaam van Christus. “Ik kan niets doen tot u hierheen komt.” O, als dat geen gezegende verzekering is!

73 En als we zien dat alles klaarstaat, dan is het naar Huis gaan van de Gemeente aan de orde. Hier is de Engel van

God met dezelfde Boodschap, Die dezelfde tekenen verricht, dezelfde wonderen, alles staat klaar. Branham Tabernakel, bijna vijftientig jaar geleden sprak ik van dezelfde kansel en vertelde u dat deze dingen een dezer dagen zouden gebeuren. Hier is het! We zijn bij de eindtijd. Het kruispunt is hier. Het is bijna tijd voor de Gemeente om naar Huis te gaan.

⁷⁴ De critici drijven de spot, lachen, bespotten, zoals ze deden bij koning Nebukadnezar en Beltesazar. Zo was hij in de dagen van Noach. Zo was het in de dagen van Lot. En ze doen vandaag hetzelfde.

“Ik kan niets doen totdat u hier komt.”

⁷⁵ Ik wil dat u dit opmerkt, Lot kwam uit iets dat hem zou vernietigen, en Noach ging iets binnen dat hem zou redden. En dat is een type van de Gemeente. Wij komen uit de wereld, en weg van dit Elvis Presley en Arthur Godfrey tijdperk waarin we leven. Kom uit de wereld en ga binnen in Christus! Kom uit de wereld. “Die van de wereld zijn, zullen met de wereld vergaan.” Diegenen die in Christus zijn, zullen met Christus naar Huis gaan. “Want degenen die in Christus slapen, zal God met Zich meebrengen wanneer Hij komt.” We komen uit de wereld, om in Christus te gaan, voor de veiligheid. O!

⁷⁶ “Maar ik kan niets doen totdat u hierheen bent gekomen.” Daar hou ik van. “Schiet op! Ontsnap!” De boodschap was dringend. “Schiet op! Schiet op! Ontsnap!”

⁷⁷ Gezegend zij de Naam van de Heer! Jezus beloofde dat dit Evangelie zou worden gepredikt. Het is nu al jaren en jaren aan de gang. En hier is het in de eindtijd, het laatste grote teken. Net voordat de Engelen “haast u” schreeuwden, draaide Hij Zich om en zei: “Waarom lachte Sara?” De Engel van de vernietiging, Hij zei: “Ik heb gehoord over hun zonden, en Ik ben neergekomen om te zien of het de waarheid was of niet.” En hij ontdekte dat het de waarheid was. En de boodschap was genade en barmhartigheid en bevrijding. Maar: “Schiet op! Schiet op!”

⁷⁸ O, kinderen, ga er niet gebukt en aarzelend bij neerzitten. Schiet op! Schiet op! Snel! De tijd is nabij. Ren (waarnaartoe?) naar buiten zoals de kleine vogels, kom weg van deze grote moderne muren van Babylon, deze grote oude denominaties die zeggen: “Er is in de tijd geen verschil.” Deze grote oude ongelovige kerken die zeggen: “Er bestaat niet zoiets als Goddelijke genezing. Er zijn geen wonderen.” Ga weg van die muren, want ze gaan afbrokkelen. Ze gaan ten onder in vernietiging en nederlaag, want mijn God zei het.

⁷⁹ Ren ginder naar het midden van Golgotha! Als de vogels naar de bomen gingen, ga dan ook naar de boom, die boom waar Christus werd gekruisigd. Hang daar te midden van Zijn barmhartigheid, en roep het uit tot God, tot de storm voorbij is.

80 Schiet op! Ontsnap! “Kom hierheen, want ik kan niets doen tot u eruit komt.” Hij wacht op u. Ga weg van al deze moderne dingen. Ga weg van die televisie wanneer dat soort films erop komt. Zet . . . Doe die radio uit wanneer deze rock-'n-roll begint. Gedraag u als een dame. Kleed u als een dame. Gedraag u als een man. Kleed u als een man. Praat als een Christen. Leef als een Christen. Steek alle bruggen in brand. Schiet op! Ga weg! Vernietiging is nabij. God is het helemaal beu.

81 O, het is later dan u denkt. Het uur is nabij. De genade van de Engel, de Engel van barmhartigheid Die Zijn Boodschap stuurde, is vanavond hier. Geloofst u het? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Moet de Gemeente voor de Verdrukkingstijd gaan? [“Amen.”]

82 Kijk. Israël ging naar Gosen; en Egypte ging de duisternis in. Egypte ging in Gosen, werd naar het beloofde land gebracht. Egypte ging de duisternis in en werd begraven in de Dode Zee.

83 Schiet op! Schiet op! Ontsnap! Dat kan uw laatste gelegenheid zijn. En bedenk, we zien de raketten daar staan. We horen ervan, we lezen het in de krant. De hele wereld is aan het beven. Alles wat God zei, geschiedt.

84 Wat dan? “In de dag dat de Zoon des mensen Zich vanuit de Hemel zal openbaren.” Wat is de Zoon des mensen geopenbaard? Jezus Christus Dezelfde, gisteren, vandaag en voor altijd. Kijk naar het 21ste vers, of het 30ste vers is het.

Evenzo zal het zijn in de dagen waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt uit de hemel.

85 Wat is het? Deze Boodschap die . . . Dit is nog nooit gebeurd sinds Jezus op aarde was. En hier is het, aan het einde van het Heiden-tijdperk. Laten we er even naar kijken, en goed nadenken.

86 Toen Jezus hier op aarde was, beweerde Hij niet een genezer te zijn. Hij zei: “Ik ben het niet die de werken doet, het is mijn Vader. Maar Ik doe alleen wat de Vader Mij toont om te doen.” Johannes 5:19, Hij zei: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen.”

87 Als u het opmerkt, Filippus, toen hij zich in het begin bekeerde. Nee . . . Hij begon net Zijn bediening, de Heer Jezus, wat gebeurde er?

88 Laten we eens kijken hoe de Zoon des mensen Zich gaat openbaren. Als Hij gisteren, vandaag en voor altijd hetzelfde is, zal Hij Zich moeten openbaren zoals Hij dat gisteren deed. Als Hij hetzelfde openbaart, zal Hij dezelfde Boodschap moeten openbaren. Rustig, en let op.

89 Toen Petrus naar Hem kwam na Zijn bediening, Johannes 1. Petrus liep naar Hem toe. Hij heette toen niet Petrus; hij had een

andere naam. En toen hij naar Hem toe liep, zei Hij: “Gij zijt Simon, en uw vader is Jonas.”

Die oude visser dacht: “Hoe kende Hij mij?”

⁹⁰ En vervolgens, Filippus, uit Bethesda, ook, hij ging om de berg heen en hij vindt een vriend, Nathanaël, onder een boom, biddend. Hij zei: “Kom, zie wie we gevonden hebben: Jezus van Nazareth, de zoon van Jozef.”

Let op nu hoe Hij Zich openbaarde.

⁹¹ En hij zei: “Kan er nu iets goeds uit Nazareth komen?”

⁹² Hij zei: “Kom en zie.” Dat is het beste antwoord dat een man een ander kan geven. Bekritiseer het niet. Kom, ontdek het voor uzelf. O, als we vandaag maar zo oprecht konden zijn.

⁹³ En onderweg begon hij hem te onderwijzen. Wel, zei hij: “Petrus, gisteren, een man . . . Cephas, ken je de oude visser?”

“Ja.”

⁹⁴ “Hij liep naar deze Man toe en Hij vertelde hem wie hij was en wie zijn vader was.”

“Ah,” zei Nathanaël, “dat weet ik niet.”

⁹⁵ En toen hij naar voren liep waar Jezus was, in de rij waar Hij voor de zieken bad, doorboorde Jezus’ ogen hem, en Hij zei: “Zie, een Israëliet in wie er geen bedrog is.”

⁹⁶ Hoe wist Hij dat hij een Israëliet was? De Grieken en allen kleden zich op dezelfde wijze en leken op elkaar. Hoe wist Hij dat hij een Israëliet was? Hij was God gemanifesteerd in het vlees. Wat deed Hij? Hij keek en Hij zag hem.

Hij zei: “Wanneer hebt U mij gekend, Rabbi?”

⁹⁷ Hij zei: “Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u.”

⁹⁸ Hij zei: “Dat is genoeg. U bent de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.”

⁹⁹ Jezus zei: “Omdat ik u dit verteld heb, gelooft u?” Zei: “Dan kunt u grotere dingen zien dan dit.”

¹⁰⁰ Maar het ongelovige kerkklid stond erbij. O, net zo eerbiedig en stijf als ze konden zijn. Zeker. Ze stonden daar met grote opleidingen, grote theologische seminarie-ervaringen. Ze zeiden: “Deze Man is een waarzegger. Hij is Beëlzebub.”

¹⁰¹ Jezus zei: “Als u dat tegen Mij zegt, zal ik u vergeven. Maar wanneer de Heilige Geest komt en hetzelfde doet, zal één woord Daartegen nooit vergeven worden, in deze wereld en ook niet in de wereld die komt.”

¹⁰² Er was een kleine vrouw die een bloedvloeïing had. En ze kwam door de menigte en ze raakte Zijn kleed aan, want ze zei in zichzelf: “Als ik de Man kan aanraken, zal ik gezond worden.”

Ze raakte Hem aan. Ze verdween in de menigte, en ging zitten, of wat ze ook deed.

En Jezus draaide zich om, zei: “Wie heeft Mij aangeraakt?”

¹⁰³ Petrus berispte Hem. Hij zei: “Kijk, de hele menigte raakt U aan. Waarom zegt U: ‘Wie raakte Mij aan?’”

¹⁰⁴ Hij zei: “Maar ik werd zwak. Deugd, of kracht, ging van Mij uit.” En Hij keek om Zich heen, met die ogen, totdat Hij haar vond. Hoe deed Hij het? Dat weten we niet. Maar Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor altijd. En Hij openbaarde Zich aan de Joodse volk op die manier.

¹⁰⁵ Toen Hij bij de Samaritanen kwam, was de vrouw bij de bron, een mooie Samaritaanse vrouw.

¹⁰⁶ Onthoud dat er slechts drie volkeren zijn. Dat zijn Jood, Heiden en Samaritaan; Ham, Sem, en Jafeths volk. En de Samaritaan was half Jood en half Heiden. En u herinnert zich toen het begon, toen ze hun vrouwen trouwden, enzovoort.

¹⁰⁷ En deze jonge vrouw kwam daarnaartoe, waarvan wij in ons land geloven dat ze een vrouw van slechte reputatie was, maar dat was ze niet. Deze jongen uit India kan u dat vertellen. Dit is een oosters Boek, en u probeert het te lezen met een westerse opleiding.

¹⁰⁸ Toen ik naar India ging, en uit—uit het vliegtuig stapte, in Bombay, daar stond de bisschop van de Methodistenkerk en hen allen. Zeiden: “Vertel ons niet dat u een zendeling bent, meneer Branham. Wij weten meer over de Bijbel dan jullie Yankees ooit zullen weten.” En dat is waar. Hij zei: “We hadden de Bijbel tweeduizend jaar voordat u een land werd.” Dat is juist. De Sint Thomas kerk is er nog steeds, waar de heilige Thomas heen ging en predikte. “Maar,” zei hij, “wij begrijpen dat God u bezocht heeft, om deze Bijbel weer levend te maken.” Zei: “Dat is wat we willen weten.” Dat is het. De wereld is hongerig naar het levende brood.

¹⁰⁹ Deze Samaritaanse vrouw, toen ze bij de bron stond; Jezus zei tegen haar: “Vrouw, breng Mij wat te drinken.”

¹¹⁰ Wel, ze zei dat ze rassenscheiding hadden. Maar Hij liet haar weten dat er geen verschil bestond. God maakte van één bloed alle volkeren.

¹¹¹ En Hij zei: “Als u wist tot Wie u sprak, zou u Mij om iets te drinken vragen.”

¹¹² En het gesprek ging verder tot Hij haar geest opving. Toen kwam Hij erachter wat haar probleem was. Hij zei: “Ga uw man halen en kom hier.”

¹¹³ Wat gebeurde er toen de Jood dat te horen kreeg? De Jood zei: “U bent de Zoon van God.” Dat is juist.

114 Wat gebeurde er met de Samaritaan toen haar dat werd verteld; zei: “Ga uw man halen en kom hierheen?”

115 Ze zei: “Heer, ik zie dat U een profeet bent. Nu, wij weten dat wanneer de Messias, Die Christus genoemd wordt, wanneer Hij komt, zal Hij ons deze dingen vertellen. Maar wie bent U?”

Hij zei: “Ik ben Het, Die tot u spreekt.”

116 Ze liep de stad in en zij zei: “Kom, zie een Man Die mij de dingen vertelde die ik heb gedaan. Is dit niet de Messias?”

117 En Hij heeft dat niet één keer bij een Heiden gedaan. Waarom? Hij heeft het voor deze dag gelaten. Dat is wat Hij hier zei: “In de dagen wanneer de Zoon des Mensen Zich zal openbaren vanuit de Hemel.” Hij openbaart Zich nu aan de Gemeente, voor barmhartigheid. De volgende keer dat Hij Zich openbaart, is in vernietiging voor degenen die de Boodschap hebben verworpen.

118 God wees genadig voor... aan ons, terwijl we even een ogenblik bidden. *Zachtjes en Teder*, Zuster Gertie, alstublieft.

119 Ik vraag me vanavond gewoon af, heb medelijden met u die tegen de muur staan. En ik kan uw verwachtingen voelen. Ik vraag mij gewoon af, o, als u even eerlijk met uzelf en met God wilt zijn.

120 Wilt u echt haast maken en van hier weggkomen? Er is vanavond een Man in aanwezigheid, genaamd de Heer Jezus. Hij heeft het kaartje voor u, en alles wat u moet doen is Hem gewoon uw hart geven. Hij zal het in Zijn Eigen Bloed wassen, en u reinigen van alle zonde en twijfel, en zal u naar Zijn Hemel meenemen wanneer Hij komt.

121 En het kan voor morgenochtend komen, de spoetniks. Er is helemaal niets, zegt de wetenschap... U hoort het elke dag op de radio, wanneer ze, op de televisie, wanneer ze deze wetenschappers interviewen. Ze zeggen dat “niets kan voorkomen dat deze wereld op elk ogenblik opgeblazen kan worden.” Er is gewoon een goed glas wodka voor nodig, en ze halen een hendel over, en dat is het.

122 Schiet op! De Boodschap is dringend. Schiet op! Ontsnap! Ren voor uw leven! Kom eruit. Kom uit dit moderne Babylon. Kom weg van de muren. Voelt u niet dat er aan uw hart wordt getrokken? Als u echt geestelijk bent, en God tot u spreekt! Als Hij tot die kleine vogels sprak, kan Hij zeker tot u spreken.

123 Wilt u uw hand naar Hem opsteken? We hebben geen plek om de mensen rondom het altaar te laten. Maar als u gewoon uw hand opsteekt en zegt: “God, wees mij genadig.” God zegene u, broeder. God zegene u. O, my! Overall in het gebouw. Ik weet niet hoeveel handen er zijn. “Wees mij genadig, o God. Dit is mijn hand. Ik wil ontsnappen, Heer. Voor morgenochtend hoor ik misschien een schreeuw, ik keek naar buiten en de

regenbogen zullen door de hemelen zweven, de Zoon des mensen zou onderweg zijn.”

124 Wat een vreselijke dag, dat u uw gelegenheid miste. U stond bij uw kerk, nietwaar? “O,” zei u, “mama behoorde hiertoe.” Dat is in orde, broeder. Dat is in orde, zuster. Maar mama haar redding zal u nooit binnen brengen. Mama leefde in één dag en u leeft in een andere.

125 Hoor de Boodschap van de Heer, en hoor de waarschuwing van de Geest. Wat voor Geest was het, die Ene die onderscheidde hoe Sara lachte aan de binnenkant van een tent? De Engel van de Heer.

126 Nu met uw hoofden gebogen wil ik voor ieder van u bidden.

127 Wat deed u toen u uw handen omhoog stak? U zegt: “Betekende dat iets, Broeder Branham?” Zeker. Als u dat echt meende, betekende dat het verschil tussen dood en Leven. De Boodschap is dringend. Wilt u niet nu uw hand opsteken? “Wees mij genadig, God.”

128 God zegene het kleine meisje. God zegene de dame. God zegene u; u, zoon; u, u, jongeman. Kleine kinderen overal langs deze altaars hebben hun kleine handjes omhoog. Wel, zegen hun kleine harten!

U zegt: “Ze bedoelen dat niet.” O, jawel, hoor.

129 Jezus zei: “Laat de kleine kinderen tot Mij komen, verhinder ze niet, want zodanigen is het koninkrijk van God.” Zij zullen misschien nooit tot volwassenheid leven. Maar ze worden het. Ze zullen nooit. . . Ze zullen misschien ontsnappen aan al de grote dingen die wij moesten meemaken.

130 “God, wees genadig!” Als u uw handen opsteekt, laat het zien dat er iets in u is dat een beslissing heeft genomen. Uw lichaam zou dood zijn als er niet iets in u was, dat zei: “Steek uw handen omhoog.” Dat was de Geest. Dan steekt u uw hand omhoog. God was er getuige van. De Geest liet u uw hand opsteken.

131 God zegene u, en al de kleine kleurling kinderen daar achteraan. Die kleine, gekleurde kinderen ook, daarlangs, God zegene uw kleine harten, schat. God houdt van jullie. Zeker.

132 We gaan hier een dezer dagen weg. Ik weet niet wanneer het zal zijn, maar het—het komt eraan. Schiet op, vlug, kom in het koninkrijk! U zegt: “Wel, ik heb dat eerder gehoord.” Misschien hoort u het ook voor de laatste keer. Laat dit de keer zijn.

God zegene u daar achteraan, jongedame.

133 Ga weg van al dat oude moderne gedoe, deze oude muren. Ze zullen allemaal omvallen. Al deze rock-'n-roll en al dit gedoe zal met de wereld vergaan. Word niet met de wereld meegeteld. Maak dat u wegkomt. God komt voor Zijn Gemeente. Hij heeft u

gekozen, dat is de reden dat Hij tot u spreekt. De Boodschap is dringend. Kom snel!

¹³⁴ Nu, terwijl we bidden, wees nu oprecht en vraag God u genadig te zijn.

¹³⁵ Lieve Heer, er zijn hier misschien mensen die nog nooit de werking van de krachten van God hebben gezien, maar iets in hun hart heeft gezegd: "Steek uw hand op. Ik ben het." En ze zien dat er een dringende oproep is. Zij, ze zijn intelligent genoeg om rond te kijken en te zien dat er iets op het punt staat te gebeuren.

¹³⁶ Kleine kinderen, velen van hen staken hun kleine handjes op. God, wees hen genadig. Velen van de ouderen en op middelbare leeftijd, zij hebben hun handen opgestoken. De tieners hebben hun handen opgestoken. Ze willen barmhartigheid, God. En ik ben zo blij te weten dat de eerste openbaring van Christus barmhartigheid is; de tweede openbaring is oordeel. O God, dank U voor dezen die vanavond barmhartigheid hebben genomen, de weg van barmhartigheid. "Zalig zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ontvangen. Zalig zijn zij die honger en dorsten naar gerechtigheid; zij zullen vervuld worden."

¹³⁷ Steek vanavond hun lichten aan, Heer. Mogen zij kaarsen zijn die op een heuvel staan, die niet verborgen kunnen worden, maar licht geven aan de scholen en de plaatsen waarmee zij verbonden zullen zijn, vanaf dit ogenblik. Sta het toe, Heer. Mogen ze lichten zijn die voor de glorie van God zullen schijnen. Zegene hen.

¹³⁸ En op een dag, in een betere wereld, Heer, mogen we allemaal samenkomen rondom die grote tafel van God, op dat Bruiloftsmaal. Houd Uw Geest op ons, Heer. Zegen degenen die tegen de muren staan en in de vestibule en rondom die hun handen hebben opgestoken, enzovoort. Wees met hen, Heer. Ze hebben vanavond gestaan, met krampen in de benen. Maar wees genadig. Sta deze dingen toe.

¹³⁹ Zij zijn de vruchten van deze kleine overhaaste Boodschap vanavond. Ik bid dat de engelen van God het zo echt aan hun harten zullen maken dat ze—dat ze niets Ervan zullen missen. En zij zijn de vruchten, en ik presenteer ze aan U. En U geeft ze aan Jezus, want ze zijn Uw liefdesgeschenken aan Hem. "Niemand kan ze uit de hand plukken, want niemand is groter dan God." En ik bid dat U ze veilig bewaart totdat Jezus ze komt halen.

¹⁴⁰ Moge de rest van hen zich haasten, Heer, en haasten, want de Boodschap is dringend. We moeten er snel uit komen voordat de vernietiging komt. En nu, Heer God, bid ik dat U Uw Engel stuurt, Diezelfde Die bij Abraham zat. Sta het toe, Heer. En kon zeggen wat Sara aan het doen was, achter in de tent. En dat was de Engel des Verbonds. Dat was de Engel die barmhartigheid bracht voor het vuur viel. Vuur zou nu op elk ogenblik kunnen vallen, de atomen die de hele wereld in tweeën zouden breken.

Moge Hij vanavond komen en ons genade schenken, Heer, want we vragen het in Jezus' Naam. Amen.

141 O, er is iets aan het gezegende oude Evangelie, Het lijkt je uit te schuren. Ik hou ervan.

142 Laten we dat gewoon één keer zingen: "Zachtjes en teder roept Jezus." Iedereen, laten we gewoon onze handen naar Hem opheffen. Wilt u dat doen?

Zachtkens en teder is Jezus roepend,
Roepend voor u en voor mij,
Hoewel we gezondigd hebben, heeft Hij
barmhartigheid en vergeving,
Vergeving voor u en voor mij.

Kom thuis, kom thuis. (Gewoon ingesloten met
Christus nu.)

Gij die vermoeid zijt, kom thuis;
Ernstig, teder, is Jezus roepend,
Roepend, o zondaar, kom thuis!

143 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . bent nooit eerder in een van onze genezingsdiensten geweest, laat ons uw handen zien. Nog nooit in de diensten geweest? Dat is goed. Ik ben zo blij om u hier te mogen hebben.

144 Nu, ik beweer niet dat ik een genezer ben. Ik beweer dat Jezus niet dood is, maar dat Hij leeft. Ik ben geen genezer. Er zijn geen genezers. Christus heeft u al genezen. "Door Zijn striemen bent u genezen."

145 Maar ik wil u nieuwkomers iets vragen. Nu, u gaat misschien naar een kerk. Velen van u die uw hand opstaken, zojuist, uw hand zonet voor gebed opstaken. Als u nog geen gemeente hebt gekozen, verwelkomen we u hier in het Branham Tabernakel, waar onze lieve Broeder Orman Neville, een godvruchtige man die niets anders leert dan de waarheid uit de Bijbel. U bent welkom in onze gemeenschap. We zijn gewoon . . . Geen denominatie. We zijn gewoon een kerk hier, een gemeenschap. We zijn Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Pinksterners, Lutheraan, we zijn het allemaal. We zijn Christenen die van u houden. En we bidden dat u voor uzelf . . . Als u niet hier kunt komen, u voor uzelf ergens een goede thuisgemeente vindt, waar ze werkelijk het Evangelie prediken, en zodat u door de Geest van God gevoed kan worden.

146 Overal door het gebouw vanavond . . . Als de Heer Jezus uit de dood is opgestaan, en ik u de waarheid heb verteld, dan is God verplicht aan Zijn Woord om het tot stand te brengen. Zie?

147 O, wees niet bang om het te vertrouwen. Dat is of de Bijbel, het is de Waarheid, of het is niet de Waarheid. Als het niet de Waarheid is, is het de grootste bedriegerij die ooit is geschreven, want Het heeft miljoenen bedrogen. Ik heb vele keren, met

de Koran in de ene hand en de Bijbel in de andere, voor de Mohammedanen gestaan, en gezegd: “De ene is juist en de andere is fout. Laat de God, Die de echte God is, spreken.” Wees niet bang. Hij laat u nooit in de steek. Hij zal u nooit verlaten.

¹⁴⁸ Nu, de Heer Jezus, toen Hij hier op aarde was, de werken die Hij deed, wat we net hebben aangehaald, Hij beloofde dat Hij opnieuw zou komen, voor het einde van de tijd, en dezelfde dingen zou doen. Hij zei dat Hij het door Zijn Gemeente zou doen. Nu, Hij zei: “Ik ben de Wijnstok, gij zijt de ranken.” Nu, de Wijnstok draagt geen vruchten. De ranken dragen vruchten.

¹⁴⁹ Nu, als het een pompoenplant is, zal het pompoenen dragen. Als het een watermeloenplant is, zal het watermeloenen dragen. Als het een cantaloupeplant is, zal het cantaloupe meloenen dragen. Als het een druivenplant is, zal het druiven dragen.

¹⁵⁰ Als het een Christelijke plant is, zal hij Christus dragen, het Leven van Christus, de werken van Christus. Ziet u? Dus moeten onze geesten ergens door gestimuleerd worden.

¹⁵¹ Ik ben zo blij om vanavond in Hem te zijn. U weet niet, kleine kudde, hoe het me doet voelen, wetend dat ik hier achtenveertig jaar oud ben, een oude man. En ik heb nu zevenentwintig jaar gepredikt. Mijn schouders staan voorovergebogen. En o, ik besef dat ik niet die kleine jongen ben die vroeger hier op straat met knikkers speelde. Maar er is één ding dat ik wel weet, ik ben Zijn dienstknecht. Ik zou dat liever hebben dan alles wat ik weet. Want wat voor nut zou iets anders hebben?

¹⁵² Ik heb geprobeerd eerlijk te zijn met u mensen. Ik heb geprobeerd alles te doen wat ik kon om eerlijk en rechtvaardig en waarachtig te zijn in uw aanwezigheid, en in de aanwezigheid van God, want ik weet dat Hij de hele tijd naar ons kijkt. Nu, als ik . . .

¹⁵³ Ik zal het u nu zeggen. Deze kleine Boodschap vanavond, ik probeerde om vroeg te stoppen, maar ik bid dat God de rest ervan naar uw hart zal brengen. Schiet op! Schiet op! Schiet op! Ga weg uit Babylon, zo snel als u kunt. Blijf niet in de wereld. Ga weg van die onzin. Kom eruit! Kom hier, vrij met Christus. Ga weg van die dingen. Want u weet niet in welk uur er misschien niets dan alleen maar stof op deze aarde overblijft, alleen maar gassen, en de oude wereld aan stukken geblazen. Het kan gebeuren voordat deze dienst sluit, en het zou de Schriften helemaal niet tegenspreken. Het zou de Schriften alleen maar vervullen. Het Evangelie is gepredikt. Hier komt de laatste Boodschap.

¹⁵⁴ Nu, kijk niet uit naar grote dingen in de toekomst. Amerika heeft haar dag van genade weg gezondigd. Dat is precies juist. Schrijf het neer in uw Bijbels en ga na of ik gelijk heb of niet. Ze gaat nu al twee jaar neerwaarts.

¹⁵⁵ Billy Graham zei niet lang geleden tijdens zijn ontbijtvergadering. Hij hield de Bijbel omhoog. Hij zei: “Hier is

de standaard. Paulus ging een stad in en had een bekeerling, kwam het volgende jaar terug en er waren er dertig.” Zei: “Ik ga de stad in en heb een opwekking met twintigduizend bekeerlingen, en kom over zes maand terug en kan er misschien geen twintig vinden.”

¹⁵⁶ Wat is er aan de hand? Er zit gewoon zoveel vis in de vijver. Er zijn slechts zoveel die God voor de grondlegging van de wereld kende en die voorbestemd zijn voor het Eeuwige Leven. Als die laatste binnenkomt, dan is het zover.

¹⁵⁷ Slechts zoveel vogels gingen de ark in, slechts zoveel verschillende dieren gingen die ark binnen. En de deur werd gesloten, door God, en daarbij bleef de rest van hen erbuiten, hoewel ze probeerden binnen te komen.

¹⁵⁸ En mijn beste vriend, als u niet binnen bent, kom nu meteen binnen, terwijl God aan het roepen is, want de deuren van barmhartigheid kunnen zich op elk moment voor de Heidenen sluiten. Nu, en nu, wat ik nu doe, zal . . . Wat ik nu spreek . . .

¹⁵⁹ Ik heb gesproken, en mijn woorden, als ik urenlang had gepredikt, zou het niet half zoveel betekenen als één woord van onze geliefde Christus. Nu, maar wat ik heb gepredikt, ik heb of de Waarheid of een leugen verteld. Als ik een leugen heb verteld, zal God er niets mee te maken hebben. Als ik de Waarheid heb verteld, zal God achter Zijn Woord staan.

Hoeveel zei u? Vijftig kaarten uitgedeeld?

¹⁶⁰ Ik zal u laten zien waarom we kaarten moeten uitdelen bij een samenkomst met onderscheiding. Ik zeg niet dat Hij het zal doen. Misschien doet Hij het niet. Maar ik wil dat u eerlijk met me bent. Hoeveel mensen hier willen nu in de rij komen? Steek uw handen op, overal in het gebouw, waar u ook bent. Iedereen in het gebouw die in de rij wil komen, steek uw handen omhoog. Nu, hoe zou . . . Wie zou eerst zijn? Zie? U zou het niet kunnen doen. We moeten de kaarten uitdelen om een—een rij te houden.

¹⁶¹ Nu, hij heeft vijftig kaarten uitgedeeld. En laten we gewoon van overal uit die stapel kaarten afroepen, en dat zal iedereen een kans geven om er te komen.

¹⁶² Nu, het is niet wat er *hier* gebeurt. Het is wat *hier* gebeurt. Ziet u? Het is niet om mij aan te raken. Het is Hem aan te raken. Hoeveel weten dat het Nieuwe Testament, het Boek Hebreeën, zegt dat nu, dat “Christus een Hogepriester is die aangeraakt kan worden door het voelen van onze zwakheden”? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nou, hoe weet u dat u Hem hebt aangeraakt? Door, Hij spreekt rechtstreeks terug, net zoals Hij deed. Als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor altijd, moet Hij Zich net zo manifesteren zoals Hij het gisteren en voor altijd heeft gedaan. Dus, ziet u de laatste boodschap aan de Joden en hen, hoe Hij het heeft gedaan? Nu, dit is de laa- . . .

163 Als Hij Zich op enige andere manier door een denominatie manifesteert, zou Hij onrechtvaardig zijn. Hij heeft Zich nooit in een denominatie gemanifesteerd, want er was geen denominatie in Zijn dag. Hij manifesteerde Zich door het bovennatuurlijke, zoals we vanmorgen zeiden, zoals het handschrift op de muur, de uitlegging. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. God zij met u nu.

164 Hij zei: “Een tot vijftig.” Goed. Wie heeft gebedskaart nummer één, wilt u gewoon uw hand opsteken. Kijk op uw kaarten. Als het iemand is op de veldbedden of waar dan ook en niet kan opstaan, kijk naar elkaars kaart. Het is maar een klein kaartje. Ik denk dat er op dezen zelfs geen foto van mij staat. Het is gewoon een eenvoudig kaartje. Nummer één, waar u ook bent. [Iemand zegt: “Hier.”—Red.] In orde. Wilt u gewoon opstaan waar u zich bevindt, meneer. Nummer twee, wilt u uw hand opsteken. De dame *hier*. Nummer drie, zou u uw hand willen opsteken. [Leeg gedeelte op de band.]

165 We kennen elkaar niet. Dit is de eerste keer dat we elkaar dan in het leven ontmoeten, neem ik aan. Dan, de Here God kent ons beiden. Hij weet alles over u, en Hij weet alles over mij. Maar als Hij, in Zijn goedheid, in staat zou zijn . . .

166 Als ik tegen u zou zeggen: “O meneer, u bent ziek. En ik ben . . . U zult gezond worden.” U zou het recht hebben om daaraan te twijfelen. Dat gehoor zou het recht hebben om er moeite mee te hebben. Zeker. U hebt alleen mijn woord.

167 Maar als de Heilige Geest zou komen en hem iets vertellen wat hij gedaan heeft, iets waar ik niets van weet, wat geweest is, dan weet hij of dat de waarheid is of niet.

168 Als Hij dan weet wat er is geweest, zeker kan Hij, als dat juist is, u vertellen wat er zal zijn, en het zal juist zijn.

169 U zou dat moeten geloven, mevrouw Cox, nietwaar? Mevrouw Cox zit daar, ik heb haar toevallig gezien, uit Kentucky, hier. Dat is mevrouw Wood haar . . . hier ergens in de kerk, haar moeder. Kanker heeft *hier* haar gezicht weggevreten.

170 Ik kwam terug vanuit de noordelijke bossen. Mijn vrouw belde me, zei: “Ik heb nog nooit in mijn leven iemand zo kapot gezien als—als mevrouw Wood.” En meneer en mevrouw Wood zijn mijn boezemvrienden. En ik ging bij de dame langs, kwam weer terug met ZO SPREEKT DE HEER. De kanker stierf.

171 Daar zit de vrouw en u kunt nauwelijks zien wat . . . Zou u gewoon willen opstaan, mevrouw Cox, zodat de mensen het kunnen zien. De hele zijkant van haar neus en alles, weggevreten met een kanker, helemaal tot in haar ogen. Keer u om, zodat het gehoor u daar achteraan kan zien. Kanker.

Hij heeft altijd gelijk. Hij heeft nooit ongelijk.

172 Nu, als de Heer onze God het aan deze broeder zal openbaren, laat hem erover beslissen, als de Heer onze God de reden aan hem bekend zou maken waarom hij hier is. Of iets zoals Hij deed bij de vrouw bij. . . Of als Hij zou zeggen, zoals Hij het bij Filippus deed, toen Nathanaël hem vond. . . of Nathan-. . . toen Filippus Nathanaël vond. En het bekend zou maken; zouden jullie allemaal geloven, jullie allemaal het geloven? Als—als de man weet dat ik niets over hem weet; en ik heb mijn handen omhoog, ik weet niets over hem. Hij stak zijn handen op, dat ik hem niet ken, of dat hij mij niet kent. Als de Heer het dan bekend zou maken, accepteren jullie het dan allemaal? Hoevelen? Steek uw handen omhoog, zodat ik het kan zien. Nu, de Heer zegene u.

173 Nu, meneer, ik sta hier gewoon te wachten om te zien wat Hij me zal vertellen, u bent dan de beoordelaar. En als iemand zou kijken, de man heeft zijn ogen dicht, dus u ziet dat het geen telepatie kon zijn. Hou gewoon uw ogen dicht. Als onze Heer Jezus. . . Als Hij het bekend zou maken, zullen we Hem dankbaar zijn.

174 Maar de man die voor mij staat, waar hij hier voor is, het is een geestelijke zaak waarvoor hij gebed wil. Dat is waar. [De man zegt: “Dat is juist.”—Red.] Als dat juist is, steek uw hand op zodat de mensen het kunnen zien. Geloof u nu? Ik heb hem nooit in mijn leven gezien, maar hier was het. Iets geeft hem zorgen. Nu, hoe meer ik met hem zou praten, hoe meer gezegd zou worden. Wees nu eerbiedig.

175 Wat deed die Engel? Hij had Zijn rug gekeerd, en Hij zei: “Waarom lachte Sara?”

Ze zei: “Ik heb niet gelachen.”

Zei: “O, ja, wel.” Want ze was bang.

176 Nu, als het gehoor nog steeds mijn stem over de luidsprekers kan horen. De man lijkt van mij weg te gaan. Ik zie een vrouw staan. Dat is de hoofdreden waarom de man hier is. Het is voor zijn vrouw, en zij is niet hier met hem. En zij heeft een vrouwelijke klacht, een vrouwelijke klacht, en ze heeft problemen met haar rug. Dat is de waarheid.

177 U bent niet van deze stad. [De man zegt: “Dat is juist.”—Red.] U bent van een andere stad, die Marysville heet. [“Dat is juist.”] Dat klopt. Nu, ga naar huis om het aan te treffen op de wijze dat u het geloofd hebt. Het zal zo zijn, in de Naam van de Heer. God zegene u. Die zakdoek, u zult het niet nodig hebben om op haar te leggen; u had het in uw zak voor haar, maar u zult het niet nodig hebben.

178 U ken ik wel. Ik weet uw naam niet. Maar u bent een vrouw die daar eens bij de achterdeur stond, toen de Engel des Heren naar me toe kwam, tijdens uw eerste bezoek hier in het tabernakel, en iets bekendmaakte dat een volledig geheim was. En u werd van een kanker genezen. Dat is juist. [De vrouw zegt:

“Dat is juist.”—Red.] Maar ik heb geen idee wat er nu met u aan de hand is. Ik weet het niet. U weet het. Ik heb geen idee wat er met u aan de hand is. Maar als de Heer het bekend zou maken, zou u het accepteren? [“Ja.”] Ik . . .

¹⁷⁹ U bent hier niet voor uzelf. U bent hier voor een kind. En dat kind is aangevochten. [De vrouw zegt: “Ja.”—Red.] En de aandoening is in de ruggengraat. [“Ja.”] Zoals niet op kunnen staan of zoiets. En ik zie de ouders van dat kind, met een rozenkrans. Ze zijn Katholiek. [“Ja.”] En een ouder stel, het zijn hun grootouders, ook Katholiek. [“Ja.”] En u staat hier voor het kind. Neem uw zakdoek en leg het op hem. Twijfel niet, dan mag u hebben waar u om vraagt. Geloof nu met heel uw hart.

Gelooft u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

¹⁸⁰ Ik neem aan dat deze dame een onbekende voor mij is. We kennen elkaar niet, maar de Heer Jezus kent ons beiden. Nu, hier is een perfect beeld. Hier is een beeld van Johannes 4. Een kleurling vrouw, een blanke man; in die dag was het een Samaritaan en een Jood, twee mensenrassen. Jezus liet haar snel weten dat er geen verschil was. We zijn allemaal Gods schepsels. Het land waarin we leven, dat onze huidskleur verandert, heeft er niets mee te maken. God wilde Zijn volk zo hebben. Hij maakte de mens wit, zwart, bruin, geel, rood. Hij maakte ze zo. Dat is Zijn zaak. En Hij houdt van ons allemaal. Maar hier is een perfect beeld, twee mensen die elkaar nog nooit hebben ontmoet, en onze eerste keer, twee verschillende rassen.

¹⁸¹ Nu, ik bemerk dat u een gelovige bent. U bent een Christen, want uw geest is welkom. En die grote Engel van God zou niets verwelkomen wat verkeerd was. Zeker niet. Ziet u die foto daarboven, die Engel op die foto daar, dat Licht boven waar ik sta? Dat maakt dat u zich zo voelt zoals u zich nu voelt. Het straalt gewoon neer, helemaal over u heen.

Even een ogenblik, Zuster Gertie.

¹⁸² Het lijkt iets te zijn, ik kan de dame gewoon niet goed opvangen. Ja. De vrouw lijdt aan een zenuwaandoening. Ze wordt zenuwachtig. Ze laat dingen vallen. Dat is juist. En dan heeft u een geestelijk probleem dat u probeert op te lossen, want u bidt er al een tijdje voor. Dat is waar. En u heeft artritis. Ik zie u uit uw bed proberen te komen, langzaam, vooral 's ochtends. Er is ook iets aan de hand met uw ruggengraat, een ruggengraatkwaal. Dat is ZO SPREEKT DE HEER.

¹⁸³ Gelooft u dat ik Gods profeet ben? Gelooft u dat Dezelfde God die Simon kende u zou kennen? Als God dat bekend zou maken, zou het u een sterke gelovige maken, zodat u krijgt wat u wilt? Ze noemen u “Nanny.” [De zuster zegt: “Amen.”—Red.] En uw achternaam is Johnson. [“Amen.”] En u woont in New Albany. Ga terug naar huis en wordt gezond, in de Naam van de Heer Jezus. Amen.

Geloof alleen.

¹⁸⁴ Zijn we vreemden voor elkaar, dame? Ja. Gewoon—gewoon zodat de mensen het zien, zou u gewoon uw hand willen opsteken en zeggen: “We kennen elkaar niet. Gewoon. . .” Nu de Here God kent ons beiden. En als Hij dit verzoek toestaat, zult u er blij mee zijn?

Nu, sommigen van u beginnen te geloven.

¹⁸⁵ Nu, er blijft een blanke man voor deze vrouw hier verschijnen.

¹⁸⁶ Het is de man die daar zit. U heeft. . . Dat is in orde, blijf gewoon waar u bent. U heeft een nierprobleem. U heeft een rugprobleem. En u heeft een maagprobleem. Dat is juist. Ga nu gelovend, en het zal u niet meer storen.

¹⁸⁷ Geloof gewoon. Ik daag uw geloof uit om het te geloven. Hoevelen gelóven het met heel uw hart? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed, kijk dan en leef.

¹⁸⁸ Als de Heer onze God het aan deze vrouw bekend wil maken, die voor mij volstrekt onbekend is. En hier zijn onze handen omhoog, dat we elkaar nog nooit ontmoet hebben, zo ver we weten. En als de Heer onze God het aan deze vrouw bekend zal maken en hetzelfde zal doen zoals Hij deed, zoals bij de vrouw bij de . . . Samaritaanse vrouw. Zult u dan allen met heel uw hart geloven? Dat het bij u voor altijd vaststaat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

¹⁸⁹ Zie, ik heb een bijeenkomst die eraan komt. Ik moet morgen vertrekken. En ik moet naar Virginia gaan, en een grote bijeenkomst die eraan komt. Ik wil niet te zwak worden door hier te staan. Goed, ik zal tijd nemen, even een ogenblik, met de vrouw. En geloof.

¹⁹⁰ Wie de vrouw ook is, ze heeft een vreselijk uitziende duisternis die haar volgt. O, het is—het is verdriet. U heeft net wat problemen gehad. U heeft een kind verloren, een baby. [De vrouw zegt: “Ja.”—Red.] Dat is juist. En nog iets, u heeft last van een vrouwelijke aandoening, een dameskwaal, en rugklachten. En u heeft ook een soort iets dat u overkomt, zoals flauwvallen. O, epilepsie. Dat is juist. U bent ook niet van deze stad. U bent de rivier overgestoken om hier te komen. U komt uit Louisville. [“Ja.”] U woont op een nummer, het heet 1754 West Oak Street. [De vrouw schreeuwt: “Dat is zo.”] Uw naam is Margaret Quinn. [“Ja.”] Goed.

¹⁹¹ Heer God, Schepper van hemel en aarde, geef aan deze vrouw datgene wat ze verlangt, want ik vraag deze vijand om haar te verlaten, in Jezus' Naam. Amen.

¹⁹² God zegene u, dame. Twijfel niet langer. Ga en ontvang nu waar u om vroeg.

193 Geloof u met geheel uw hart? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

194 Hoe gaat het met u, meneer? Dit is onze allereerste ontmoeting, neem ik aan. Geloof u dat de Heer onze God hier is om te volvoeren en u te geven de dingen die u verlangt? [De man zegt: “Ja, dat geloof ik. Ik weet dat Hij hier is. Ik kan Hem zien.”—Red]. Ik bewonder uw moed. En u bent hier voor een legitieme zaak. [“Dat klopt. Dat klopt.”] U wilt van de drank af, en van roken. [“Dat is het.”] Wel, het is nu van u weg. Ga, en moge Gods vrede met u zijn, zodat u gelooft. God zij met u.

“Indien gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk.”

195 Wilt u van dat rugprobleem af? Ga heen, Hem prijzend, en u zult ervan af zijn. Ga en geloof het gewoon, met heel uw hart.

196 “Indien gij kunt geloven,” zei de Bijbel. Wees eerbiedig. Geloof dat wat God doet de Waarheid is.

197 Ik ken u. Ik ga gewoon voor u bidden. Ik ken uw moeite.

198 Heer God, wees de vrouw genadig en sta dit verzoek toe, want ik vraag het in Jezus’ Naam. Amen. Ik herinner mij niet. . . . Is uw naam Baker? [De zuster zegt: “Ja, meneer.”—Red]. Dat klopt. Ik—ik herinner het me nu. God zegene u. Ga nu gewoon door en geloof Hem met heel uw hart. Goed.

199 Ik ken u niet, dame. We kennen elkaar niet. Dat is juist. Wilt u uw avondeten eten, van dat maagprobleem af, die zweer die u al die tijd hebt gehad? Ga dan eten, en Jezus Christus maakt u gezond.

200 Ik ken u wel. En ik weet wat uw moeite is. U weet niet—u weet niet dat ik het weet, maar ik—ik weet het wel. Dus omdat u hier naar de tabernakel komt, zal ik het niet zeggen. Maar de artritis zal u verlaten als u het maar gelooft. Ga uw gang. God zegene u.

201 Laten we zeggen: “God zij dank.” [Samenkomst zegt: “God zij dank.”—Red.]

202 U bent ook zenuwachtig. Hebt een maagprobleem waar u last van heeft. Geloof u dat de Heer Jezus u gezond zal maken? [De zuster zegt: “Ja.—Red.] Ga dan, en moge Gods vrede op u rusten. ’k Wil gewoon de handen op u leggen, en met heel ons hart geloven, dat God het zal doen.

203 Ik neem aan dat ik voor u een onbekende ben, mevrouw. Kent u mij? Komt u hier naar de gemeente? Wel. Ik heb u nog nooit gezien. Natuurlijk komen er zoveel mensen binnen. In orde. Ga gelovend, en die vrouwelijke aandoening zal u verlaten, de dameskwaal die u had. Geloof u? [De vrouw zegt: “Ja.”—Red.] Goed, ga dan, en God zal met u zijn en u helpen, daar ben ik zeker van.

204 Gelooft u, meneer? Gelooft u dat de Heer die stijfheid van u zal wegnemen en u gezond zal maken, die artritis? Ga gewoon weer terug, Hem dankend en Hem ervoor prijzend, dan komt het wel goed met u.

205 U heeft last van de zenuwen, nietwaar, dame? Dat is een mentale zenuwachtigheid. U wordt heel zwak, lijdt aan aanvallen, vooral laat in de middag. Satan heeft u zelfs verteld dat u uw verstand zou verliezen. Dat is juist. Maar het is een leugen. U zult gezond worden. Het is niets dan alleen de tijd van het leven waar u in komt. Het is de menopauze. Elke vrouw wordt daarmee geconfronteerd. Maar het komt nu wel goed met u. Gelooft u mijn woord? Ga dan God danken en zing liederen en verheug u, en word gezond.

206 In orde, dame. Ik ben ook een vreemde voor u. Wat vreemd is, toen ik dat tegen haar zei, verliet het u tegelijkertijd, want dat is precies wat uw probleem was, zenuwachtigheid. Nu ga weer op weg en geloof met heel uw hart, en u zult gezond worden. Amen. Ga en geloof met heel uw hart.

207 Ik ken u, dame. Ik ken u van gezicht, maar ik. . . Gelooft u dat God u zal genezen? Ik weet nu wie u bent. U bent een dame die hier naar de tabernakel komt. Gelooft u dat God u zal genezen? Laat me gewoon voor u bidden.

208 Heer God, Schepper van hemel en aarde, maak de vrouw gezond bid ik, in Jezus' Naam. Amen.

209 Twijfel niet. Ik kan niet op de naam van de vrouw komen, maar ik weet wie ze. . .

210 U mensen hier in het gehoor dan? Gelooft u? Blijf nu rustig zitten. Wees heel eerbiedig. Deze kant *hier*, wie ook. Ik daag uw geloof uit, in de Naam van Jezus Christus, om dit te geloven.

211 Een kleurling dame heeft daar haar handen omhoog. Gelooft u, dame, dat ik Gods dienstknecht ben? [De vrouw zegt: "Ja, meneer."—Red.] Als God mij bekend zal maken wat uw moeite is, zult u het dan aanvaarden? ["Ja, meneer."] U wilt gebed voor uzelf en voor dat kleine meisje. Voor uw ogen, u die daar zit. Dat is juist. Leg uw hand op het kind, en geloof met heel uw hart.

212 Heer God, ik bid dat ze het zullen ontvangen, in Jezus' Naam. Amen.

Gelooft u? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

213 Daar staat de Engel des Heren, bij deze zwartharige man. Ik—ik geloof dat hij hier naar de kerk komt. Maar ik ben er niet zeker van. Meneer, als ik u ken, ik weet niet wat er met u aan de hand is, tenzij God het bekend zou maken. Tenzij door Zijn genade, hij staat hier. En u heeft een—een zweer op de voet, de linkervoet. Dat is juist. Uw—uw geloof raakte iets aan.

214 En u dan, in *dit* gedeelte, gelooft u? [Samenkomst zegt: "Ja."—Red.] Heb dan geloof. Twijfel niet.

215 Hier, de dame die hier zit met een zwarte hoed op, met een bril op. Heeft u een gebedskaart, dame? Net achter die kleine jongen daar, aan het einde van de rij, u! Heeft u een gebedskaart? Heeft u geen gebedskaart. Gelooft u dat ik Gods profeet ben? Als God het mij bekend wil maken wat uw moeite is, wilt u het dan aanvaarden? U heeft een hartkwaal. Dat is uw man die naast u zit, en hij heeft een klierprobleem. Nu, ga en geloof.

Wie gelooft Hem? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

216 Deze kleurling man die hier zit dan? Gelooft u, meneer? [De man zegt: "Ja, meneer."—Red.] Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? ["Ja."] U wilt gebed, nietwaar? ["Ja."] Als God mij bekend zou maken, van mij aan u, gelooft u dat Hij . . . dat u het kunt aanvaarden? ["Ja."] U heeft een sinusprobleem. ["Ja, meneer."] En u heeft een hernia. ["Ja."] Dat is juist.

217 En iemand van u daar dan, gelooft u? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

218 Er is nog een kleurling vrouw, vlak achter deze dame hier. U heeft uw hand omhoog, zuster. Wilt u iets van de Heer? Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? Het is een stemprobleem waar u aan lijdt. Dat is juist. Gelooft u dat Hij u genezen heeft?

219 Vlakbij u daar, van de zijkant gezien, daar vlakbij u, aan het einde van de rij; ongeveer een, twee, drie, vier, vijf mensen, naar achteren toe. U heeft een schildklieraandoening. Gelooft u dat God u gezond zal maken?

220 En u dan, hier achter? De man aan het einde van de stoelen, achter in de rij hier. U hebt colitis ulcerosa. Dat is juist, meneer. Gelooft u dat God u geneest? Sta dan op en aanvaard het, in de Naam van de Heer Jezus.

221 God zegene u. Ik heb u nooit eerder gezien. U bent voor mij een onbekende. Maar God kent u.

222 Gelooft u het, een ieder van u? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Gelooft u dat Dezelfde Engel van God Die naar Abraham kwam, in barmhartigheid, Die de geheimen van de gedachten van Sara kende, Dezelfde Die op aarde stond en de geheimen van de gedachten van het verstand kende, gelooft u niet dat Hij nu hier is? ["Amen."] Dezelfde God, net voor de wereld opnieuw in een vernietiging zal branden, gelooft u niet dat Hij hier is? ["Amen."] Laten wij Hem dan aannemen. Laten we Hem geloven. Laten we Hem nu als onze genezer aannemen. Hoevelen van u zullen dat geloven?

223 Hoevelen van u geloven werkelijk? Steek uw handen op. Leg nu, doe uw handen naar beneden.

224 De Bijbel zei dit: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven."

225 Leg elkaar dan de handen op, als u gelovigen bent. Bid voor de persoon naast u. En de persoon naast u, bid voor de persoon

die voor u bidt. Ieder van u, bid nu voor elkaar, overal in het gebouw. Ik daag dit geloof uit.

De dame daar met TB, vergeet het. U bent genezen.

²²⁶ U met prostaatkwaal die daar zit, meneer, die 's nachts opstaat. Vergeet het. U zult het niet meer hoeven doen. God zegene u.

²²⁷ Ik daag u uit om te handelen naar het geloof. Doet u dat? Bid dan, een ieder van u, op uw eigen manier. Leg uw handen op iemand en bid voor iemand naast u, terwijl ik voor u allen bid.

²²⁸ Heer God, Schepper van hemel en aarde, auteur van eeuwig Leven, geveer van elke goede gave, stuur nu Uw Geest op deze mensen.

²²⁹ Ik veroordeel de werken van de duivel, want de duivel is ontmaskerd. Satan, u kunt ze niet langer vasthouden. Hun geloof neemt toe, en ze hebben elkaar de handen opgelegd. En ik daag u uit, dat u de strijd heeft verloren, en oordeel is nabij. Kom uit hen, in de Naam van Jezus Christus. Ga van hen, in Jezus' Naam.

²³⁰ Geloof u Hem? Steek uw handen op en prijs Hem voor uw genezing. Als u een kreupele bent, sta dan op; Christus maakt u gezond. Als u kreupel bent, uw handen kreupel zijn, steek ze op; het is allemaal voorbij.

Hier is een kreupele vrouw hier, zij staat op.

²³¹ Prijs de Heer! Laten we "Prijs de Heer" zeggen, iedereen. [Samenkomst zegt: "Prijs de Heer!" Broeder Branham klapt vijf keer in zijn handen—Red.] Amen.

Broeder Neville.

ZAL DE GEMEENTE VOOR DE VERDRUKKING GAAN? DUT58-0309E
(Will The Church Go Before The Tribulation?)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagavond 9 maart 1958 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org